

בס"ד. ש"פ אחרי קדושים, י"ג אייר ה'תשמ"ה.

הנחת התי' בלתי מוגה

והתקדישתם והייתם קדושים גו' 1, ומביא בזה כ"ק אדמו"ר הצי"צ באוה"ת (על הפסוק) 2 מה שארז"ל במס' ברכות 3 על פסוק 4 המזבח עץ גו' וידבר אלי' זה השלחן אשר לפני הוי', כל זמן שביהמ"ק קיים, מזבח מכפר על ישראל, ועכשיו שלחנו של אדם מכפר עליו. ויש לבאר קשר הענינים (דפסוק זה (והתקדישתם גו') לענין שלחנו של אדם) ע"פ מה שארז"ל בברכות 5 (הובא ג"כ באוה"ת פרשתנו 6) והתקדישתם 6 אלו מים ראשונים והייתם קדושים אלו מים אחרונים כו' אני ה' אלקיכם ו' ברכה כו', ומה מוכן, ששלימות שלחנו של אדם, דהיינו ענין הסעודה שבשלחנו, היא דוקא ע"י והתקדישתם והייתם קדושים גו', ע"י מים ראשונים ומים אחרונים וברכה ראשונה וברכה אחרונה וכו'. וזהו גם הקשר עם ענין הקדושה קדושים תהיו, דפירש"י פורשים תהיו מן העריות ומן העבירה. כי ענין האכילה כאשר אינו כדבעי, יכול להיות ג"כ ענין של עבירה כו', כמארז"ל 87 מפי בריס"י זני בישי כו', ולכן צ"ע ענין של פרישות, שהוא ע"י מים ראשונים ומים אחרונים וכו'. ומבאר שם, ענין הכפרה של שלחנו של אדם, בהקדם ביאור ענין הכפרה דמזבח דגבי מזבח ארז"ל 97, מזבח מיזח גזירות, ומיזח מחשב, ומכפר עוונות, שמוזה מוכן שעיקרו של מזבח היא הכפרה. וכן מוכן גם ממה שאמרו במדרשו שמוזבח הוא ר"ת, מחילה ו' זכות 3 ברכה 10 חיים. דראש התיבה מוזבח הוא האות מ', היינו ענין המחילה שהיא הכפרה, שמכך זה מוזבח שעיקר ענין המזבח היא הכפרה שבו. ועד"ז הוא בשולחנו של אדם.

וביאור הענין הוא, כמבואר בהמשך המאמר שסו"ו, דהנה כללות ענין עבודת הקרבנות שעל המזבח, תוכנו היא עבודת הבריות.

וידוע 12 שבמזבח יש ב' אכילות, א' אכילת כהנים וכללים, אכילת אדם (ובפרטיות ענין אכילת כהנים הוא ממוצע בין אכילת מזבח לאכילת בעלים). ב' אכילת מזבח, האכילה שלמעלה, שע"ז נאמר, את קרבני לחמי לאשי גו', ריח ניחוח לה' 14, נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני 15. ומבאר בזה, שכנגד ב' ענינים אלה שבמזבח כפשוטו, ישנם ג"כ ב' עניני עבודה בשולחנו של אדם הדומה למזבח. ומביא

- 1) פרשתנו (קדושים) כ. ו. 2) כרך ב' ע' תקסט ואילך. וראה גם אוה"ת ג"ך ע' תכ ואילך. 3) נה. א. 4) יחזקאל מא, כב. 5) ג. ב. 6) כרך א' ע' קיד.
- 6*) שמיני י"א, מד. 7) רש פירושנו (קדושים י"ט, ב). 8) ברכות לב, א. 9) כוחות י, ב. ועוד. 10) תנומת תרומה י. הובא בתרא"ג מהורש"א כחובות שם.
- 11) ראה כרך ב' שם ס"ע תקעה ואילך. וראה גם אוה"ת ג"ך שם. 12) ראה גם סתמ"צ לחצ"צ, ב' ואילך. סת"מ ה"ש"ת ע' סב ואילך. ובכ"מ. 13) פירוט כח.
- 14) ויקרא א, פ. ובכ"מ. 15) פרש"י ויקרא שם. פרש"י וספרי פירוט שם, ו.

והתקדישתם

שם 10 מספר תולעת יעקב 17 ומחז"ג מהרש"א 18, שזה ששולחנו של אדם דומה למזבח, הוא מצד ב' ענינים, א' מצד ענין הצדקה שבשולחנו, ב' מצד ענין התורה שבשולחנו (כדלקמן). וב' ענינים אלה הם כנגד ב' האכילות הנ"ל שבמזבח. דענין אכילת אדם שבשולחנו זהו ע"י הכנסת אורחים שבו ובצדקה שבו, וכדאיתא בגמרא ברכות שם, דילמא ששולחנו של אדם מכפר עליו כמזבח הוא אורחים שבשולחנו 19, שגם הוא או"י עני ויהיב לי', או ענין הכנסת אורחים שבשולחנו 20, שגם הוא בכלל צדקה. ויש להוסיף בזה, ע"פ מה שאמרו בגמרא 20, נבי מעלת הצדקה דאשה, דאיתתא שכחא, בביחא ויהבא רפתא לעניי ומקרבא הנאחא, משא"כ הבעל נותן מעות. דכן הוא גם בצדקה שבשולחנו, שנותנים לא מעות אלא דברי אוכל. ויתר על כן, דגם בצדקה דאשה אפשי שחתן כשר או חטים וכו', הירוש' איזו טירחא 21, משא"כ בשולחנו, הרי הבל מוכן לסעודה, ומהו מוכן, גודל מעלת הצדקה ויש בה ממעלת, מ"ש 22, טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, מלחמו דוקא. וענין אכילת מנבת שבשולחנו, היא התורה, שהרי התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה 23, ולכן נק' בשם לחמי לאישי 24, כמ"ש 25 לכו לחמו בלחמי, ועד דאורייתא וקוב"ה כנגד חז"ל 26, ובאופן שהיא דם ובשר כבשרו 27, כביכול. והיינו, דנוסחא על מה שמובא בסעודה מס' תולעת יעקב, דכמו שבקרבנות היו ישראל במעמדם קורין במעשה בראשית, שהם הם עשרה באמרות שבתורה ובראשית נברא סיפור מעשה בראשית, שהם הם עשרה באמרות שבתורה ובראשית נברא העולם 30, שע"ז ארז"ל 31, קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא) כן עכשיו מעמד שהיו קורין במע"ב כו', הנה עוד ואתה שלימוד התורה עצמו נחשב כקרבנות ואכילת מנבת, וכפי שמביא בחז"ג מהרש"א 32 מהמשנה דאבות פ"ג (הגלמוד בשבת זו), משנה ג', שע"י שאומר ד"ת על השלחן ע"ז נקרא זה השלחן אשר לפני ה', שהוא המזבח (כנ"ל), ובלשונו המשנה, הני"ל, שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כו', אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה, כאילו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'.

- 16) אוה"ת ויקרא שם ס"ע תקסט ואילך. 17) הובא בשל"ת סה, ס"ב ואילך.
- 18) מנחות זז, א. 19) פרש"י תנינא כו, רע"א. הובא באוה"ת שם.
- 20) תענית כז, ב. 21) ראה יבמות סג, א. 22) משלי כב, ס. 23) ראה תנאי פ"ד. 24) ראה אוה"ת שם ע' תקעו. 25) משלי ט, ה. 26) ראה חז"ב ב' ס, א. ועוד. 27) ראה תנאי פ"ה (ס, סע"ב). 28) אוה"ת שם ריש ע' תקע. 29) ראה משנה תענית רפ"ד. 30) אבות רפ"ה. 31) חז"ב קסא, א-ב. 32) מנחות שם.

והנה ע"פ מה שנת"ץ, שכליות ענין שלחנו של אדם הוא עבודת הבירורים שבפעולם (שע"י צדקה וחורה), יזכר גם הסעם מה שענין זה נק' בשם שלחנו דוקא. ולכאורה אי"מ. הרי אפשר לומר שסעודתו של אדם מכפרת עליו, ולמה ענין שלחנו דוקא. וכן במשנה דאבות אי"מ למה נאמר כאן שלשה שאכלו על שלחנו אחד כו', ולא ע"ד מ"ש לפנ"ש 331 שנים שיושבין כו'. אך הענין הוא (כמבואר בהמשך המאמר ס"ד). משום שעבודו זו דצדקה וחורה, מרומות בתיבת שלחנו דוקא. וכמבואר שם שתיבת שלחו היא גם לשון חרב או כלי קרב וכו'. 35, שזוהו הקשר לעבודת דאכילת אדם, כמאמר החרב 36 נהמא אפוס חרבא ליתכו, שהעבודה בסעודה צ"ל באופן של מלחמה, מלחמת הבירורים, לכך את המאכלים וכו' (וכנ"ד דמלי כרימי' זני כשי). ומטעם זה שלח הוא גם מלשון הפשט (להפשיט) 37, כי חוכן עבודה זו הוא להפשיט הרוחניות מהגשמיות. וכן שלח הוא לשון שלחות דיי"ץ שקאי על כללות הכוונה בירידת הגשמה למטה, ששלחותה 38 היא לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

וזהו מ"ש וידבר אלי זה שלחנו אשר לפני ה', פירוש לפני ה' הוא למעלה משם הוי', וע"ד המבואר בענין מ"ש 39 (גבי יום הכיפורים) לפני הוי' הסתרו ששרש הסתרה היא למעלה משם הוי' 40. כי הוי' הוא לשון מהווה 41 שיש לו שייכות להויות העולם ולהתהוות העולם, משא"כ ישראל ע"י עבודת הבירורים בכוחם להמשיך מבחי' שלמעלה משם הוי'.

וזהו התקדושתם והייתם קדושים כי אני ה' אלקיכם גו', רהנה ארז"ץ 42 ע"פ קדושים תהיו כל קדוש אני גו', יכול כמוני ת"ץ כי קדוש אני קדושותי למעלה מקדושתכם, ומבואר במ"א 43 הפירוש בזה. שהקדושה שלמעלה היא מקדושתכם, על ידי קדושתכם, ובלשון הספרא ע"פ קדושים תהיו, אם אתם מקדישים עצמכם מעלה אני עליכם כאילו קדושתם אותי, היינו מקדישים עצמכם מעלה אני עליכם כאילו זה נפעל, ע"י העבודה ושלחו, שזה כולל את ב' הענינים דצדקה וחורה. כי ע"י ב' ענינים אלו, נעשה האדם שותף להקב"ה במעשה בראשית 44, ויתר על כן, שממשיך מבחי' שלמעלה גם מזה, וכנ"ץ

(33) משנה ב. 34 אוח"ת שם ס"ע תקעו ואילך. 35 נחמי ד, יא. 36 ח"ג לפת, ב. 37 נחמי שם, יז. 38 ראה לקו"ת ויקרא א, ג ואילך. וש"י. 39 פרשתנו (אחרי) סו, ל. 40 ראה לקו"ת אחרי כו, ד ואילך. וכנ"ץ. 41 ראה שער היחוד והאמונה פ"ד. 42 ויק"ר פכ"ד, ט. 43 ראה מאור עינים ר"פ קדושים. לקו"ש ח"ב ע' 91 הערת 4. שם ע' 96. ועוד. 44 ראה שבת י, א. ק"ס. ב. ראה לקו"ש ח"ט ע' 96 ואילך.

שקדושותי למעלה היא על ידי הקדושה שלמטה. לזהו ענין לפני הוי' הנ"ץ, למעלה משם הוי'. וענין זה נמשך בעיקר ע"י החורה, שהרי ישראל מחודשים בתורה, לאפשא לה"י 45, ועי"ז, הם פועלים חידוש בתורה למפרע, היינו בתורה שניתנה בסניני 46. לזהו קשור גם עם התחלת מס' אבות, משה קיבל תורה מסיני, כי כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחפש הכל ניתן למשה מסיני 47, ומ"מ גילוי הענין הוא ע"י התלמיד ותיק דוקא 48. שזוהו ענין החידוש במשאל שיהם משפיעים בתורה. ועי"ז הוא בבא"א משראל, (גם מי שאינו שייך לחודש בתורה), שהרי ישראל ר"ת יש ששים ריבוא אותיות לחודש 49, היינו שכל אחד משראל יש לו אות בתורה כנגדו 50, וא"כ כל אחד יש לו שייכות לכל החורה כולה, כי החורה היא תורה אחת, ועצם אחד, והעצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכלה 51. לזהו גם מה שנאמר 52 וכל בניך לימודי הוי' ורב שלום בניך, שכל בניך, כל בני ישראל, הם לימודי (חלמידי) הוי' 53.

והנה ענין זה יהי' בגלוי לעיני כמ"ש 54 והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקוחיך. כי אז לא יהי' לא מלחמה ולא קנאה וחמור 55, ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו 56, ואז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם הוי' לעבדו שכם אחד 57. והיינו, דגם אז יהיו אומות העולם, אבל מ"מ, הם יהיו בבחי' ויום וטעמים כמ"ש 58 ועמדו ורעו צאנכם גו', משא"כ ישראל יהיו לעיקר, כי יתגלה אז, מה שבני בכורי ישראל 59, שישאלו הם בנים למקום 60, היינו שהם חלק אלוהה ממעל ממש 61, ויתר על כן, שהם בבחי' יורש שבמקום המוריש ממש 62 (שלמעלה מהיחס דבן ואב 63), בגאולה האמיתית והשכימה ע"י משנת צדקנו, במהרה בנינו ממש.

(45) ראה חז"א יב, ב. ה"ל ת"ה לאה"ז מ"ב ה"ב. 46 ראה מצות כס, ב. אוח"ת נ"ח ח"ב ע' התקנן. ועוד. לקו"ש ח"ט ע' 252 ואילך. וש"י. 47 ראה מגילת י"ט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. הנסמן בלקו"ש שם הערה 20. 48 ראה לקו"ש ח"ט שם. 49 מגלה עמוקות אופן קטו. 50 ראה גם סה"מ חש"י ע' 46. לקו"ש ח"ט ע' 421 ואילך. 51 ראה כש"ס (חובאת קה"ת) חוספות סקט"ז. וש"י. 52 ישע"י ד, יג. 53 ראה גם סה"מ חש"ד ע' 66. 54 ישע"י מט, ב. 55 רמב"ם סוף הל' מלכים. 56 ישע"י מ, ה. 57 צמני ג, ב. 58 ישע"י סא, ה. רמב"ם שם סוף פ"א. 59 שמות ד, כב. 60 אבות פ"ג מ"י. 61 תניא רפ"ב. 62 ראה שו"ת צמ"ג דוויסק ח"ב סק"ח. וכנ"ץ. 63 ראה שיחת ש"פ שמיני ש"ז. סעיף גז ואילך.

ל' 15